

вательно, в учебниках иностранного языка на различных этапах обучения приводится обычно только один вариант языкового явления, несмотря на то, что в языке существуют и другие варианты. Обучая переводчиков, специалистов-филологов, специалистов-филологов, учителей рекомендуется знакомить их с часто используемыми вариантами, которые возникли в процессе развития литературной формы, в данном случае русского языка. Такие варианты литературной формы, как результат колебания нормы, существуют на всех уровнях и во всех сферах языка. Например, об этом – про это, по средАм – по срЕдам, килограммов – килограмм, миллиард – мильярд, пойдём! – пошли!. Часть из приведенных примеров – равноправные и/или нейтральные, другие – маркированные. Употребление вариантов в различных ситуациях коммуникации в зависимости от принципов уместности и целесообразности соответствует требованиям высокой культуры речи.

ІНФОРМАЦІЙНА КУЛЬТУРА АВТОРА, ЯК ЗАПОРУКА ІНТЕГРАЦІЇ ЙОГО НАУКОВОГО ДОРОБКУ ДО СВІТОВОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

Л.П. СЕМЕНЕНКО, директор науково-технічної бібліотеки
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Мати статті англійською мовою або українською в журналах, що індексуються наукометричними системами, потрібно хоча б для того, щоб про Вас дізналися у світі. Щоб підвищити рівень цитування вченого треба друкувати результати своїх досліджень у журналах, статті з якого індексуються в SCOPUS, Web of Science, Index Copernicus, Google Scholar, РІНЦ. Автор має не лише підготувати науково цінну статтю, а ще й правильно обрати журнал, зважати на його профіль. Про вимоги конкретних журналів можна дізнатися на їхніх сайтах. наприклад, на сайті Elsevier надається можливість навчання та відвідування Web - конференцій.

Автор обов'язково має визначити мотивацію — для чого він хоче опублікувати статтю: зберегти результати наукового дослідження, досягнути наукової кар'єри, отримати соціальні зв'язки, бути залученим в наукове співтовариство; побачити своє ім'я в престижному виданні; долучити результати дослідження до викладацької практики; щось відкрити, переоцінити, вказати виявлену різницю; щось змінити, тощо.

Експерти в галузі оцінюватимуть статтю і вирішуватимуть, чи рекомендувати її до публікації тому автор має переконатися, що перечитав все, що вже написано з обраного питання. У статті потрібно описувати тільки проблему, яка вирішується; говорити про загальні проблеми, але робити конкретні висновки; редагувати текст та супровідні матеріали бажано із залучення носія мови. Доцільно проводити дослідження і друкувати статті у співавторстві з іноземними вченими носіями мови.

Пильну увагу слід приділяти формуванню назви, анотації, ключових слів, списку літератури, оскільки іноземні автори читатимуть спочатку це, а потім — основний текст. **Назва** має бути лаконічною, конкретною, інформативною, нехитрою чи то з гумором без аббревіатур, скорочень, загальних слів і регіональних термінів.

Анотацію слід писати після вичитки остаточного варіанту статті. Головними вимогами до неї є змістовність, інформативність (без загальних фраз і слів, без вступних слів), оригінальність та виклад головних результатів проведеного дослідження, який має слідувати структурі роботи. Чітко мають бути вказані мета, методи, висновки, що конкретно зробив автор. Доцільно використовувати будь-який прийом, який дозволить зацікавити експерта, рецензента, редактора, потенційного читача, дотримуючись обсягу від 100 до 250 слів. Англomовна анотація повинна бути розширеною і змістовнішою, а не «калькою» з української мови.

Ключові слова мають відображати пошуковий образ статті. Думайте, як будуть шукати Вашу статтю.

Використання **посилань** на іноземні джерела пристатеїної бібліографії (можна латиницею, але краще мовою оригіналу), що цитуються, пробуджують взаємну зацікавленість. Більше посилатися на іноземну періодику останніх років. Використовувати стандарти: ABNT, APA, CBE, Chicago, MLA відповідно до вимог конкретного журналу. Посилання до статей в журналах НТУ «ХП» можна оформляти за допомогою платформи OJS. Назви статей потрібно брати з англomовних версій, а за їх відсутності — коректно перекладати. Зареєстровану ж назву журналу самотійно перекладати не можна, а лише транслітерувати. Самоцитування допускається не більше ніж 30% обсягу посилань за умови, що автор продовжує своє дослідження, використовує інші методи, або ж порівнює результати у динаміці.

Структурування статті. Стаття повинна мати розділи: вступ, постановка проблеми, аналіз основних досліджень (аналітичний науковий огляд публікації), основний матеріал (експеримент чи теоретичне дослідження), висновки, список використаної літератури.

У **вступі** дуже лаконічно вказуйте, які рішення даної проблеми вже існують і чого досягли Ви. Дискутуйте з авторами раніше опублікованих робіт, посилайтеся на них. Для огляду доцільно використовувати статті з ресурсів відкритого доступу (DOAJ) іноземними мовами. Вони дозволяють правильно сформулювати посилання і ключові слова, в РІНЦ можна визначити журнали ВАК, назви журналів з відповідної тематики. Index Copernicus запропонує знайти статті тією ж або схожої тематики.

Інформація як у розділах так і в абзацах не має повторюватися.

При використанні алгоритмів інших досліджень, вказуйте методи, які Ви використовували, опишіть тільки те, як Ви проводили дослідження, дайте посилання лише на першоджерело автора методу, а не на переказ методу третіми особами. Посилання давати на всю інформацію, а при використанні результатів дослідження інших вчених (графіків, таблиць, діаграм) — з дозволу авторів.

Знайдіть в тексті місця, які потребують уточнення й уточніть їх.

Висновок має бути чітким, зрозумілим, відображати в чому саме полягає Ваш особистий внесок. Висвітлюйте певні варіанти вирішення досліджуваної проблеми, але не робіть безпідставних висновків — згадайте про рецензентів і редакторів.

Для самоперевірки підготовленої публікації слід використовувати вільні інструменти програми «Антиплагіат».

Захистити свою роботу можна ліцензійною угодою з видавцем, попередньо кілька разів перечитавши її. Прізвище автора обов'язково вказувати латиницею, транслітерувати англійською та російською мовами виключно за правилами транслітерації, і надалі використовувати тільки ці варіанти прізвищ. В он-лайн журналах краще друкуватися спочатку в українських, а потім в іноземних. Відстежувати шлях своєї статті.

Причини відмов авторам:

Стаття не цікава для конкретного збірника (непрофільна); важко читається англійська мова; наявність більше двох помилок в анотації; стаття погано структурована, має сильну теорію, але слабку методологію; відсутні посилання на провідні публікації по цій темі; занадто довга стаття, що нагадує академічний огляд або ж розділ окремої книги; порушенні вимоги, викладені у путівниках для авторів (шрифти, таблиці, графіки), використані ієрогліфи.

Поради авторам:

Не посилайте статтю одночасно в кілька збірок. Виберіть правильний — профільний журнал. Ознайомтеся зі стилем цього журналу, підтримуйте цей стиль. Найцікавіші статті — ті, які викладають одну проблему. Одиниці

виміру слід вказувати на основі системи СІ. Список літератури завжди направляйте окремим файлом.

Публікуйтеся у відкритих джерелах (експерт або редактор має побачити Ваше прізвище та тексти публікацій або посилання на них). Пам'ятайте, що вузькопрофільне дослідження має і вузьке коло вчених, яким воно буде цікаво.

Використовуйте супровідні листи, в яких викладіть свої аргументи, чому слід публікувати саме Вашу статтю.

Не посылайте «сиру» статтю. Поцікавтеся думкою багатьох вчених і фахівців про зміст підготовленої до публікації статті, презентуйте матеріали досліджень на конференціях — Вам підкажуть помилки, Ви побачите, які аспекти цікавіші Вашим колегам.

Не забувайте дякувати всім, хто допомагав у дослідженні або підготовці статті.

ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ У СОЦІАЛІЗОВАНОМУ ПРОСТОРІ ТЕХНІКУМУ

О.О. СЕРГІЄНКО, викладач

Електромеханічний технікум Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова

На сучасному етапі відбуваються суттєві зміни, що торкаються всіх сфер соціокультурного життя і українського суспільства загалом, і особистого життя кожної конкретної людини. Насамперед, це стосується учнівської молоді й особливо студентів таких закладів як технікуми, суспільна місія яких полягає не лише в досягненні молодим поколінням високих освітніх стандартів, а й у активізації суб'єктної позиції в процесі навчання, набуття позитивного інтерактивного досвіду, формування здатності до прогресивних соціальних перетворень.

Сучасне суспільство й зокрема така його сфера як освіта, зазнають суттєвих змін, що безпосередньо впливають на зростаючу особистість, яка має вступити до світу дорослих. Тому однією з найважливіших складових процесу адаптації студентів до нових вимог життя стає розвиток пізнавальної культури молоді людини, що навчається.

Аналіз ступеня дослідження феномену пізнавальної культури показує, що це поняття спирається на категорію загальнолюдської культури й охоплює такі важливі його аспекти, як «саморозвиток», «самоосвіта», «самоаналіз», «самореалізація», «самооцінка» тощо. Значний внесок у розробку понять самоосвіти й са-